

Академик Петър Попиванов

Роден на 6 април 1946 в София. Баща му акад. Радой Попиванов е изтъкнат български биолог-имуногенетик.

П. Попиванов е завършил математика в СУ „Св. Климент Охридски“ през 1969. От 1969 и досега (с прекъсване за редовна аспирантура в Москва) работи в ИМИ-БАН като н.с. (1973), ст.н.с. II ст. (1979), проф. (1988). Кандидат на науките на МГУ „Ломоносов“ (1973), доктор на математическите науки – София (1986), чл.кор. на БАН (1995), академик (2003). От 1989 и досега е избран за член на НС на ИМИ-БАН, като през 1995-2008 е негов председател. 2 мандата е бил член на ОС на БАН (2000-2008), член е на УС на БАН (от 2004). След 1989 е бил член на СНС по математика при ВАК, член и председател на Комисията на ВАК по математика.

Работи в областта на ЧДУ – линеен и нелинеен микролокален анализ, неелиптични гранични задачи, уравнения върху компактни многообразия и особености на решенията на хиперболични нелинейни системи с приложения в механиката и геометрията. Основните му резултати са: доказал е точни субелиптични оценки за оператори с кратни инволютивни характеристики, разработил е метод за построяване на решения на диференциални уравнения с предписани особености в пространствата на Жевре; доказал е теорема за съществуване на единствено вискозно решение за елиптичната напълно нелинейна задача с тангенциална наклонена производна (задача на Поанкаре) и е получил теорема за регулярност в полулинейния случай; установил е твърдения за разпространение и взаимодействие на особеностите на нелинейни хиперболични системи и за хипоелиптичност на уравнения върху тор; има конкретни разработки върху уравнението на Монж-Ампер, върху уравнения от типа на Камаса-Холм, върху задачата на Поанкаре за хиперболични уравнения с дифрактивна граница, и др.

Автор е на 126 научно-изследователски статии, като в математически или интердисциплинарни списания с импакт-фактор има 46 работи, от които само 6 у нас. Автор е на 45 рецензии у нас и в чужбина (Германия, Италия) за дисертации, хабилитации, членове на БАН.

П. Попиванов е автор или съавтор на 3 монографии – 1 в Akademie Verlag, Berlin, 1 в Wiley и 1 у нас, както и на 2 учебника. Няколко десетки пъти е посещавал по покана – като гостуващ професор, за изнасяне на доклади или за участие в научни форуми: Университета Париж 11 (Орсе), Екол Политекник (Париж), Института „Анри Поанкаре“ – Париж, Университетите в Тулуза и Рен (Франция); университетите Болоня, Триест, Торино, Пиза, Ферара, Каляри, Катания, Бари (Италия); Варшавски университет; МГУ „Ломоносов“, Институт „Стеклов“ – Москва; Институт „Вайерщрас“ – Берлин, университетите Потсдам, Кемниц, Холцхау, Клаустал (Германия); университетите Вехьо, Лунд, Линчопинг (Швеция); университетите Чоу, Тсукуба, Токио, Хирошима, Киото, Чиба, Нагоя, Осака (Япония); Институт „Вайцман“, университетите Технион, Ариел (Израел) и др.

Забелязани са около 400 цитата на негови работи. Има 4 успешно защитили дисертанти, сред които сегашни професори във Франция и Италия, и 13 дипломанти.

Преподавателският му стаж във ФМИ на СУ „Св. Климент Охридски” е 21 г., а в ЮЗУ „Неофит Рилски” – 12 г.

Удостоен е с Почетния знак „За заслуги към БАН” и с Почетния знак на ЮЗУ за 60-ия си юбилей. През 2007 получи званието „Доктор хонорис кауза” на Русенския университет „Ангел Кънчев”.